ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PHILIPPE LÉGER

της 10ης Ιουνίου 1999 *

1. Με την παρούσα προσφυγή, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σκοπεί να διαπιστωθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας και μη ανακοινώνοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/45/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1994, για τη θέσπιση μιας ευρωπαϊκής επιτροπής επιχειρήσεως ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους [1], ή μη διασφαλίζοντας ότι οι κοινωνικοί εταίροι έχουν θέσει σε εφαρμογή τις αναγκαίες διατάξεις κατόπιν συμφωνίας, και συνεπώς μη λαμβάνοντας και μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τα αναγκαία μέτρα ώστε να είναι σε θέση να εγγυηθεί τα αποτελέσματα που επιβάλλει η εν λόγω οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ. Η Επιτροπή ζητεί την καταδίκη του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

2. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/45, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή πριν από τις 22 Σεπτεμβρίου 1996 ή εξασφαλίζουν, το αργότερο μέχρι την ημερομηνία αυτή, ότι οι κοινωνικοί εταίροι λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα κατόπιν συμφωνίας, ενώ τα κράτη μέλη οφείλουν να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να είναι ανά πάσα στιγμή σε θέση να εγγυηθούν τα αποτελέσματα που επιβάλλει η οδηγία. Σύμφωνα με το κείμενο αυτό, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3. Η Επιτροπή, διαπιστώνοντας ότι η προθεσμία αυτή παρήλθε χωρίς να λάβει πληροφορίες περί υπάρξεως μέτρων ληφθέντων από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, κίνησε διαδικασία κατά παραβάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 169 της Συνθήκης (νυν άρθρου 226 ΕΚ).

4. Στις 16 Ιανουαρίου 1997, η Επιτροπή απηύθυνε στην Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου έγγραφο οχλήσεως, με το οποίο την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της για τη μη ύπαρξη των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά της οδηγίας 94/45 στο εσωτερικό δίκαιο.

5. Με έγγραφο της 18ης Φεβρουαρίου 1997, η Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου διαβίβασε στην Επιτροπή μια πρόταση νομοσχεδίου για την εφαρμογή της οδηγίας 94/45 και γνωστοποίησε ότι το εν λόγω νομοσχέδιο

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — ΕΕ L 254, σ. 64.

βρίσκεται υπό συζήτηση με τους κοινωνικούς εταίρους και, κατ' αρχήν, έπρεπε να ψηφιστεί από το υπουργικό συμβούλιο στις αρχές του Μαρτίου 1997. Με έγγραφο της 2ας Μαΐου 1997, η ίδια αυτή κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι μπορούσε να καταθέσει αμελητί το κείμενο του νομοσχεδίου ενώπιον του Κοινοβουλίου και ότι 90 % των επιχειρήσεων καλύπτονταν στο εξής από συμφωνίες συναφθείσες σε εθελοντική βάση όπως αυτή που προβλεπόταν στην εν λόγω οδηγία.

6. Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι δεν είχε ληφθεί κανένα μέτρο για τη θέση σε εφαρμογή της οδηγίας 94/45 ή τουλάχιστον ότι δεν είχε ενημερωθεί για τα μέτρα αυτά, απηύθυνε στις 22 Απριλίου 1998 αιτιολογημένη γνώμη στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου με την οποία θεωρούσε ότι αυτό το κράτος μέλος δεν είχε τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει.

7. Η Επιτροπή, επειδή δεν έλαβε ακολούθως καμία ανακοίνωση για την εξέλιξη του σχεδίου μεταφοράς της οδηγίας 94/45 στην εσωτερική έννομη τάξη, άσκησε την παρούσα προσφυγή κατά παραβάσεως.

8. Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου δεν αμφισβητεί ότι παρέλειψε να μεταφέρει εμπροθέσμως την οδηγία 94/45 στην εσωτερική έννομη τάξη. Αναφέρει ότι ψήφισε νομοσχέδιο περί μεταφοράς του κειμένου αυτό στο εθνικό δίκαιο, το οποίο εστάλη στα επαγγελματικά επιμελητήρια και στο Conseil d'État για γνωμοδότηση, διευκρινίζει δε ότι το σχέδιο αυτό επρόκειτο να ψηφιστεί από το Κοινοβούλιο πριν από το τέλος του πρώτου εξαμήνου αυτού του έτους. Η Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου προσθέτει ότι οι επιχειρήσεις του Λουξεμβούργου τις οποίες αφορά η εν λόγω οδηγία έχουν σχεδόν όλες προσφύγει σε εθελοντικής φύσεως συμφωνίες, ώστε οι κοινωνικοί εταίροι έχουν θέσει σε εφαρμογή τις απαραίτητες διατάξεις κατόπιν συμφωνίας. Συνεπώς, η Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου φρονεί ότι η προσφυγή της Επιτροπής δεν έχει λόγο υπάρξεως, παρά μόνο για να διαπιστωθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου μετέφερε καθυστερημένα την οδηγία αυτή καθεαυτή στην εσωτερική έννομη τάξη.

9. Έτσι, προκύπτει ότι η Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου δεν αμφισβητεί ότι η επίδικη οδηγία δεν μεταφέρθηκε εμπροθέσμως στην εσωτερική έννομη τάξη. Εξάλλου, η οδηγία δεν έχει μεταφερθεί ακόμη στην εσωτερική έννομη τάξη, διότι δεν έχουν θεσπιστεί οριστικώς οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά της οδηγίας 94/45 στο εσωτερικό δίκαιο. Επισημαίνεται επίσης ότι, όπως αναγνωρίζει η Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου, οι επιχειρήσεις που αφορά η οδηγία 94/45 δεν έχουν όλες συνάψει συμφωνίες με σκοπό να θέσουν σε εφαρμογή τις αναγκαίες για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη διατάξεις και ότι, όπως τονίζει η Επιτροπή, όταν υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες ουδόλως αποδεικνύεται ότι είναι δεσμευτικής φύσεως και μπορούν να διασφαλίσουν την ορθή μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη. Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη η προσφυγή λόγω μη τηρήσεως των επιβαλλομένων με την οδηγία 94/45 υποχρεώσεων, την οποία άσκησε η Επιτροπή.

10. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

Πρόταση

11. Συνεπώς, προτείνω στο Δικαστήριο να κρίνει ότι:

«1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας και μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/45/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1994, για τη θέσπιση μιας ευρωπαϊκής επιτροπής επιχειρήσεως ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους ή μη διασφαλίζοντας, εντός της ίδιας προθεσμίας, ότι οι κοινωνικοί εταίροι έχουν θέσει σε εφαρμογή τις αναγκαίες διατάξεις κατόπιν συμφωνίας, και συνεπώς μη λαμβάνοντας και μη ανακοινώνοντας τα αναγκαία μέτρα ώστε να είναι σε θέση να εγγυηθεί τα αποτελέσματα που επιβάλλει η εν λόγω οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.»